

POCENIĆ (1) *vb pf*

inf poc(e)nić.

Si stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Powlec cynq [co]: [salmijak] ielt to łol Libiyfka/ kthorą kotlarze miedz poćieráią/ gdy ią chcą pocenić SienLek 94v.

Cf [**POCENIONY**]

EW, (JDok)